

РЕШЕНИЕ

№ 1197

гр. София, 29.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. IV-A СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Стела Кацарова

Членове: Йоана М. Генжова
Виктория Мингова

при участието на секретаря Цветелина П. Добрева Кочовски като разгледа докладваното от Йоана М. Генжова Въззивно гражданско дело № 20221100512159 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

С решение №9866/05.09.2022г., постановено по гр.д. №46789/2021г. по описа на СРС, 177 състав, е признато за установено, че А. И. Х. дължи на „Юробанк България“ АД сумите: 724,45 лева, представляваща предоставена сума по договор за потребителски кредит №FL791941 от 14.12.2015г., ведно със законна лихва за периода от 29.09.2020г. до окончателното изплащане на вземането, 82,19 лева – договорна лихва за периода от 14.09.2018г. до 14.03.2020г., 102,04 лева – мораторна лихва върху главницата за периода от 14.09.2018г. до 12.03.2020г., 63 лева – договорни такси за периода от 14.10.2018г. до 17.09.2020г., 102 лева – нотариални такси за периода от 14.10.2018г. до 17.09.2020г. Осъдена е А. И. Х. да заплати на „Юробанк България“ АД разноските по делото, както следва: 25 лева – държавна такса в заповедното производство, 360 лева – адвокатско възнаграждение в заповедното производство, 25 лева – държавна такса в исковото производство, 360 лева – адвокатско възнаграждение в исковото производство, и сумата от 300 лева – възнаграждение за особен представител.

Постъпила е въззивна жалба от ответницата А. И. Х., чрез

пълномощника адв. Т. М., назначен за особен представител по реда на чл.47, ал.6 от ГПК, срещу решението, като се излагат оплаквания, че същото е неправилно и незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалния закон и съдопроизводствените правила. Съдът кредитирал изцяло сочените от ищеца обстоятелства и не било допуснато да се разкрие позицията и аргументите на ответника по предявените искове. Отказано било събирането на нови доказателства, които били поискани с отговора на исковата молба. Моли решението да бъде отменено и да бъде постановено друго, с което предявените искове да бъдат отхвърлени изцяло.

В срока по чл.263, ал.1 от ГПК е постъпил писмен отговор от насрещната страна „Юробанк България“ АД, чрез пълномощника адв. С. З., с който се изразява становище за неоснователност на жалбата и е направено искане за потвърждаване на обжалваното решение.

Софийски градски съд, като обсъди събраните по делото доказателства и становищата на страните, съгласно разпоредбата на чл. 235, ал. 2 ГПК, намира следното от фактическа и правна страна:

Въззивната жалба е подадена в срок, от легитимирана страна, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, и е процесуално допустима.

Съгласно разпоредбата на чл. 269 ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта – в обжалваната му част, като по останалите въпроси е ограничен от посоченото в жалбата с изключение на случаите, когато следва да приложи императивна материалноправна норма, както и когато следи служебно за интереса на някоя от страните – т. 1 от ТР № 1/09.12.2013 г. по тълк. д. № 1/2013 г. на ОСГТК на ВКС.

Постановеното решение е валидно, но е недопустимо, по следните съображения:

Първоинстанционният съд е сезиран с искове с правно основание чл.422, ал.1 от ГПК във вр. с чл.79, ал.1, пр.1 от ЗЗД във вр. с чл.430 от ТЗ и чл.86, ал.1 от ЗЗД за установяване дължимостта на вземания, за които са издадени заповед за незабавно изпълнение и изпълнителен лист по ч.гр.д. №46633/2020г. на СРС, 177 състав.

По отношение на ответницата е проведена процедура по призоваване по

реда на чл.47 от ГПК, като на основание чл.47, ал.6 от ГПК на същата е назначен особен представител – адв. Т. М.. Особеният представител е подал писмен отговор на исковата молба по реда и в срока на чл.131 от ГПК, в който е направил изявление, че предявеният иск се явява допустим и основателен, но предвид обстоятелството, че само ответницата може да потвърди или отрече изложеното в исковата молба, а също така и да представи доказателства, с които да се докаже неоснователността на направените твърдения и претенции, са направени доказателствени искания във връзка с издирване на ответницата.

В първото съдебно заседание по делото процесуалният представител на ищеца е направил искане за постановяване на решение при признание на иска по чл.237 от ГПК. Първоинстанционният съд е прекратил съдебното дирене и се е произнесъл с решение при признание на иска, като е приел, че са налице предпоставките за това, въпреки заявеното от процесуалния представител на ответницата становище, че е налице непълнота на доказателствата и направеното от него искане за отхвърляне на иска.

Съобразно действащия ГПК съдебното решение като акт, завършващ производството по делото, може да бъде постановено, както при типичното развитие на процеса, така и при нетипично развитие, което урежда възможността за постановяване на решение при признание на иска и на неприсъствено решение. По отношение на възможността за нетипично развитие на гражданския процес, законодателят е регламентирал и уредил изискване за наличието на допълнителни процесуални предпоставки за развитието на правото на иск, което завършва с решение при признание на иска или с неприсъствено решение. При подобно развитие на гражданския процес към абсолютните и относителните положителни и отрицателни предпоставки за надлежното упражняване на правото на иск се наслагват допълнителни абсолютни процесуални предпоставки, които трябва кумулативно да са налице, за да може правото на иск, респ. гражданския процес като динамичен фактически състав и система от правоотношения да се развие и да завърши чрез постановяването на решението при признание на иска или неприсъственото решение.

В случая ответницата се представлява в процеса от назначен от съда по реда на чл.47, ал.6 от ГПК особен представител. От изявленията, направени

от особения представител в подадения писмен отговор на исковата молба по реда и в срока на чл.131 от ГПК, както и в проведеното открито съдебно заседание по делото, не може да се направи извод, че същият е признал иска. На следващо място съгласно нормата на чл.29, ал.5 във вр. с чл.34, ал.3 от ГПК признаването на иска от особения представител е обусловено от изрично одобрение на съда, пред който се води делото. Следователно, за да бъде налице редовно признаване на иска и приложение на последиците на чл.237 от ГПК, това процесуално действие следва да бъде одобрено от съда. В случая липсва както процесуално въведено изрично признание на иска, така и допускане на това признание по надлежния ред от съда като направено от особен представител.

Поради изложеното, съдът намира, че не са били налице предпоставките по чл.237 от ГПК за постановяване на решение при признание на иска, поради което обжалваното решение е постановено по различен съдопроизводствен ред в отклонение на общия, по който съобразно установените по делото факти е следвало да се развие производството. Ето защо постановеното решение е недопустимо и по аргумент от разпоредбата на чл.270, ал.3 от ГПК следва да бъде обезсилено, а делото следва да бъде върнато на Софийския районен съд за произнасяне по предявените искове по правилата на общия исков процес, тъй като в противен случай страните биха били лишени от една инстанция по същество, като при новото разглеждане на делото производството следва да започне от първото съдебно заседание.

По разноските:

Съгласно изхода на спора, въззивният съд намира, че не следва да се произнася по исканията за разноски, тъй като настоящото въззивно решение не е такова по същество на спора и не може да се приложи отговорността на страните по чл.78 от ГПК относно разноските. По аргумент от чл.294, ал.2 от ГПК, при новото разглеждане на делото пред СРС съдът следва да се произнесе и по разноските по настоящото въззивно производство.

С оглед цената на иска решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване - арг. чл.280, ал.3, т.1 от ГПК.

По изложените мотиви, Софийски градски съд, ГО, IV-A въззивен състав

РЕШИ:

ОБЕЗСИЛВА решение №9866/05.09.2022г., постановено по гр.д. №46789/2021г. по описа на СРС, 177 състав.

ВРЪЩА делото на Софийски районен съд за ново разглеждане от друг състав.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____